

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6Co/312/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3111220325
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislava Marková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3111220325.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Stanislavy Markovej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v právnej veci navrhovateľky W. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. M. XXX, zastúpenej JUDr. Darinou Kučerovou, advokátkou, so sídlom v Považskej Bystrici, Železničná 90/12 proti odporcom v rade 1/ E. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX a odporcovi v rade 2/ mal. M. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom u navrhovateľky, zastúpenej kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, v konaní o určenie otcovstva a iné, na odvolanie navrhovateľky a odvolanie odporcu v 1/ rade proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, zo dňa 18.12.2013 č. k. 27C/155/2011-206, jednohlasne takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku IV. m e n í tak, že odporca v 1/ rade j e p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej odporkyne v 2/ rade M. B., nar. XX.XX.XXXX výživným v sume 90 eur mesačne s účinnosťou od 18.07.2011, ktoré je povinný poukazovať k rukám matky dieťaťa W. B. vždy do 20. dňa v mesiaci vopred.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku V. č o d o z a m e š k a n é h o v ý ž i v n é h o z r u š u j e a v e c v r a c i a okresnému súdu v tejto časti na ďalšie konanie.

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti - vo výroku VII. ktorým rozhodol o príspevku na výživu nevydatej matky m e n í tak, že odporca v 1/ rade j e p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu 600 eur titulom príspevku na výživu nevydatej matky, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku.

Rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach - vo výroku VI., ktorým bol odporca 1/ z a v i a z a n ý k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 165 eur z titulu príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom a vo výroku VIII., ktorým v ostatnej časti n á v r h navrhovateľky zamietol p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že vo výroku I. určil , že odporca v rade 1/ E. Z., nar. XX.XX.XXXX, j e o t c o m maloletej odporkyne v rade 2/ M. B., nar. XX.X.XXXX z matky - navrhovateľky W. B., nar. XX.XX.XXXX. Vo výroku II. maloletú M. B., nar. XX.XX.XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky W. B., nar. XX.XX.XXXX, ktorá ju bude zastupovať a spravovať jej majetok. Výrokom III. rozhodol, že styk odporcu v rade 1/ ako otca, s maloletou M. B. sa neupravuje. Výrokom IV. rozhodol, že odporca v rade 1/ je povinný prispieť na výživu maloletej M., nar. XX.XX.XXXX s účinnosťou od 18.07.2011 bežným výživným v sume 110 eur mesačne zročným vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky W. B., nar. XX.XX.XXXX. Vo výroku V. rozhodol, že zameškané výživné za obdobie od 18.07.2011 do 31.12.2013 v celkovej sume 3.120 eur sa odporca v rade 1/ zaväzuje splácať v splátkach, a to nasledovne: sumu vo výške 1.120 eur je povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a zvyšok dlhu na zameškanom výživnom v sume 2.000, eur v

pravidelných mesačných splátkach vo výške 90 eur spolu s bežným výživným od druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa rozsudok stane právoplatný, pod stratou výhody splátok v prípade omeškania sa so zaplatením čo i len jednej splátky. Výrokom VI. rozhodol, že odporca v rade 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 165 eur z titulu príspevku na úhradu nákladov spojených s jej tehotenstvom, a to do 3 dní od právoplatnosti rozsudku, vo výroku VII., že odporca v rade 1/ je povinný zaplatiť navrhovateľke sumu 450 eur z titulu príspevku na výživu nevydatej matky, a to do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom VIII. v ostatnej časti návrh navrhovateľky zamietol. Vo výroku IX. uviedol, že o trovách konania rozhodne po právoplatnosti rozsudku.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že podaným návrhom sa navrhovateľka domáhala určenia otcovstva k svojej maloletej dcére voči odporcovi v rade 1/ a zverenia dieťaťa do osobnej starostlivosti jej ako matky a určenia výživného v sume 110 eur mesačne. Súčasne žiadala vyplatiť jednorazovú sumu 250 eur ako náhradu nákladov na zakúpenie detskej výbavičky a žiadala priznať náhradu trov konania. Dňa 19.1.2012 svoj návrh rozšírila o svoj nárok ako nevydatej matky na úhradu nákladov na výbavičku vo výške 750 eur a nákladov spojené s tehotenstvom a zľahnutím vo výške 700 eur. Rovnako žiadala, by súd určil odporcovi v rade 1/ titulom výživného na nevydatú matku sumu 200 eur mesačne. Odporca sa k návrhu na začatie konania písomne nevyjadril. Pred súdom uviedol, že trvá na krvnej skúške, nakoľko vie, že navrhovateľka mala intímne styky s viacerými mužmi. Pokiaľ sa krvnou skúškou preukáže, že je otcom dieťaťa, bude si plniť svoje povinnosti, nie však vo výške žiadanej navrhovateľkou, pretože mu to jeho pomery neumožňujú. Kolízny opatrovník uviedol, že realizovaným sociálnym prieskumom v rodine matky neboli zistené nedostatky v starostlivosti o mal. dieťa a možno konštatovať, že matka má vytvorené podmienky pre starostlivosť a výchovu dieťaťa.

Okresný súd v časti konania o určenie otcovstva aplikujúc ustanovenie § 94 ods. 1 a 94 ods. 2 Zákona o rodine v odôvodnení uviedol, že z podaného znaleckého posudku vyplynulo, že pravdepodobnosť otcovstva odporcu E. Z. voči maloletej M. B. má číselnú hodnotu 99,999999%, pričom pravdepodobnosť, že označený muž by bol vykonaným vyšetrením vylúčený z otcovstva, ak by nebol otcom dieťaťa je 99,99744%. Takýto výsledok značí, že na základe vykonaného dokazovania metódou analýzy DNA zúčastnených osôb vychádzajúc zo súčasného stavu poznatkov v odbore genetiky treba pokladať otcovstvo E. Z. voči maloletej M. B. za prakticky dokázané s veľmi vysokou pravdepodobnosťou, ktorú možno pre praktické účely stotožniť s istotou. Preto určil, že E. Z. je biologickým otcom maloletej M. B., narodenej z matky W. B..

S poukazom na to, že s konaním o určenie otcovstva je zo zákona spojené aj konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletemu dieťaťu aplikujúc ustanovenie § 36 ods. 1 Zákona o rodine rozhodol, že maloletá bude zverená do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa o ňu stará od jej narodenia a aj vzhľadom na to, že otec o maloletú zatiaľ neprejavuje záujem. Nakoľko účastníci zhodne uviedli, že netrvajú na úprave styku, pričom odporca uviedol, že nemá zatiaľ záujem sa s maloletou stretávať, súd o úprave styku nerozhodoval.

Pokiaľ ide o konanie v časti o určenie vyživovacej povinnosti odporcu 1/ k maloletej odporčkyni 2/ aplikujúc ustanovenia § 62 ods. 1, 2, 4, 5, § 75 ods. 1 veta prvá, § 77 ods. 1 Zákona o rodine v odôvodnení uviedol, že mal za preukázané odôvodnené potreby mal. M. zahŕňajúce náklady na ich zabezpečenie do 1. roku veku dieťaťa vo výške 221 eur mesačne, po prvom roku veku vo výške 120 eur mesačne, tak ako ich prezentovala matka, ktoré vzhľadom na svoju štruktúru a výšku zodpovedajú veku dieťaťa a jeho zdravotnému stavu. Súd zároveň prihliadol k tomu, že o maloletú M. sa bude osobne starať matka, ktorá tým čiastočne vyvažuje svoju povinnosť podieľať sa na zabezpečení potrieb dieťaťa finančnou sumou. Poukázal na skutočnosť, že osobná starostlivosť o dieťa nekompenzuje vyživovaciu povinnosť rodiča v plnej výške. Čo sa týka nákladov na tzv. detskú výbavičku, v tejto súvislosti uviedol, že ide o náklady, ktoré treba posúdiť v rámci rozhodovania o výživnom pre dieťa a teda, že nejde o náklady matky, ale náklady dieťaťa. Vzhľadom na skutočnosť, že hodnota základných vecí pre novonarodené dieťa bola súdom vypočítaná na sumu 79 eur, pričom štátom poskytovaný príspevok, ktorý je účelovo viazaný na tento prípad mal výšku 829,86 eur, mal za to, že základná výbavička pre dieťa bola financovaná z prostriedkov štátu, pričom nemal v konaní preukázaný vznik týchto nákladov nad rozsah vyplateného príspevku pri narodení dieťaťa a príplatku k nemu, a preto tieto náklady pri určení mesačného výživného nezohľadňoval. Nakoľko navrhovateľka neuviedla, ktoré iné potreby dieťaťa boli týmto príspevkom pokryté, súd mal za to, že pokryli výdavky na zabezpečenie základnej detskej výbavičky novonarodeného dieťaťa. Súd pri určovaní výživného otcovi za odôvodnené náklady na dieťa

považoval v období od narodenia dieťaťa do jeho prvého roka života náklady vo výške 221 eur (po odpočítaní prídavku na dieťa) a vo výške 120 eur po prvom roku dieťaťa (taktiež po odpočítaní prídavku na dieťa) t.j. v priemere sumou 170 eur mesačne. Stanovil pomer, akým by sa mala podieľať matka na výživnom vo výške 30% a pomer, akým by sa mal podieľať otec 70% z výšky odôvodnených potrieb dieťaťa. Pri rozhodovaní sa podrobne zaoberal osobnými, majetkovými a finančnými pomermi oboch rodičov a po ich vyhodnotení ustálil výšku vyživovacej povinnosti otca na sumu 110 eur, ako týmto zodpovedajúcu a primeranú potrebám a veku dieťaťa.

Zameškané výživné súd určoval odo dňa narodenia dieťaťa t.j. 18.07.2011 do konca mesiaca predchádzajúceho mesiacu, kedy prišlo k rozhodnutiu o výške vyživovacej povinnosti, teda do 31.12.2013. Keďže súd ma za preukázané, že za dané obdobie otec matke prispel sumou vo výške 120 eur, otcovi za obdobie od 18.7.2011 do 31.12.2013 vzniklo zameškané výživné vo výške 3.120 eur (výživné za 14 dní mesiaca júl 2011 vo výške 50 eur + 29 mesiacov po 110 eur - 120 eur). Vzhľadom na deklarovанú finančnú situáciu otca, súd povolil otcovi splácať zameškané výživné nasledovne: sumu vo výške 1.120 eur je povinný zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku a zvyšok v sume 2.000 eur v mesačných splátkach vo výške 90 eur spolu s bežným výživným od druhého mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom sa rozsudok stane právoplatný.

Na ďalšiu časť uplatneného nároku, a to príspevok na výživu nevydatej matky aplikoval okresný súd ustanovenia § 74 ods. 1, § 75 ods. 1 veta prvá, § 77 ods. 1 Zákona o rodine s odkazom na ktoré v odôvodnení uviedol, že v prejednávacom prípade si matka tento druh nároku uplatnila na pojednávaní dňa 19.01.2012, a to spätne od 18.07.2011. V zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine (kedy právo na výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania, súd mal za to, že navrhovateľka má právo na úhradu príspevku na výživu za obdobie od 19.01.2012 (odo dňa podania návrhu) do 18.07.2013 (dvoch rokov veku dieťaťa). Pod oprávnenými mesačnými nákladmi navrhovateľky rozumel náklady vo výške 165 eur, príjmom matky odo dňa pôrodu bol rodičovský príspevok v priemere vo výške 217 eur mesačne. Pred tehotenstvom navrhovateľky, táto pracovala ako čašníčka iba na základe dohody o pracovnej činnosti a jej príjem sa odvíjal od počtu odpracovaných hodín a súhrnne mal výšku 200 - 250 eur. Pri takto zistenom skutkovom stave zistil pokles príjmu navrhovateľky o cca 50 eur mesačne z titulu nástupu na rodičovskú dovolenku. Pri vyhodnocovaní pomerov na strane otca súd zistil, že pod oprávnenými nákladmi otca je potrebné rozumieť mesačné náklady na jeho osobu v hodnote 178,85 eur + vyživovacie povinnosti k jeho manželke a 3 maloletým deťom. Príjem odporcu sa počas obdobia rozhodným spôsobom nezmenil a po stanovení jeho priemeru (za rok 2011, 2012 a 2013) dosiahol výšku cca 880 eur mesačne. Nakoľko zohľadnil zvýšené výdavky navrhovateľky v súvislosti s tehotenstvom v priznaní polovice nákladov spojených s tehotenstvom, v rámci rozhodovania o výške výživného resp. príspevku na výživu sa zameril na pokles príjmu navrhovateľky v súvislosti s nástupom na rodičovskú dovolenku. Nakoľko tento bol znížený maximálne o sumu 50 eur, súd po zohľadnení príjmov a výdavkov navrhovateľky a príjmov a výdavkov odporcu v rade 1/ stanovil výšku príspevku na výživu navrhovateľky ako nevydatej matky na sumu 25 eur mesačne. Ak navrhovateľka dokázala svoju výživu zabezpečiť príjmom z dohody o pracovnej činnosti vo výške 200-250 eur mesačne, potom takáto výška by mala byť určujúca aj pri rozhodovaní o výške príspevku na výživu, keď v dôsledku tehotenstva navrhovateľka ako nevydatá matka tento svoj príjem stratila. Vzhľadom na skutočnosť, že obdobie, po ktoré má podľa názoru súdu matka právo na úhradu tohto príspevku tvorí 18 mesiacov (19.01.2012 do 18.07.2013), súd vyčíslil výšku príspevku na výživu nevydatej matky sumou 450 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že súd rozhodol o povinnosti odporcu v rade 1/ zaplatiť sumu 110 eur ako bežné výživné na mal. M. bez ohľadu na právoplatnosť rozsudku, sumu 165 eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a sumu 1.120 eur do 30 dní od právoplatnosti rozsudku, zameškaný príspevok na výživu nevydatej matky súd uložil odporcovi v rade 1/ zaplatiť do 60 dní od právoplatnosti rozsudku. V ostatnej časti súd návrh navrhovateľky na zaplatenie nákladov spojených s tehotenstvom a príspevku na výživu nevydatej matky zamietol ako nedôvodný.

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadol odporca v 1/ rade, a to vo výroku IV., ktorým bol zaviazaný prispievať na výživu mal. M. výživným vo výške 110 eur mesačne a žiadal odvolací súd o zmenu napadnutého rozsudku, čo do tejto časti, a to tak, že výška určeného bežného výživného na maloleté dieťa bude nižšia, a to s poukazom na jeho osobné, majetkové a zárobkové pomery, ktoré mu vzhľadom na existenciu jeho ďalších vyživovacích povinností neumožňujú súdom prvého stupňa určené výživné platiť a uviedol, že je otcom ďalších dvoch maloletých detí a tiež s poukazom na skutočnosť, že jeho manželka má príjem priemerne mesačne netto 320 eur, teda

prakticky on je živiťom rodiny. Poukázal na mesačné náklady rodiny, ktoré predstavujú 290 eur splátku úveru na bývanie, 53 eur poisťku k tomuto úveru, 140 eur splátku dvoch bezúčelových úverov na najnevyhnutnejšie zariadenie bytu, náklady na poplatky spojené s užívaním bytu, a to 150 eur na el. energiu, 35 eur za ďalšie platby spojené s užívaním bytu, náklady spojené s poplatkom v predškolskom zariadení jeho dieťaťa, náklady spojené na zabezpečenie školskej dochádzky staršieho dieťaťa, náklady na jeho cestu do práce z Z. do P. 46 eur mesačne, sporenie jeho deťom po 10 eur mesačne, náklady na mobilné telefóny rodiny, cca 50 eur mesačne a ďalšie náklady na stravu, výdavky na lieky, oblečenie, hygienické potreby, ktoré už samotné neumožňujú súdom stanovenú výšku výživného platiť. Uviedol, že počas roka rodina nechodí na žiadne dovolenky, on nemá žiaden iný príjem ani iné zamestnanie, pretože to nie je možné vzhľadom na pracovný režim, ktorému je podriadený, keďže pracuje v zmennej prevádzke a podľa možností aj v nadčasoch, len aby bol schopný zabezpečiť najnevyhnutnejšie potreby rodiny. Záver súdu, že je schopný prispievať na výživu maloletého dieťaťa podľa existujúcich pomerov na jeho strane, považoval za nesprávny, čím uplatnil dôvod odvolania uvedený v ustanovení § 205 ods. 2 písm. d/ O.s.p..

Rozsudok okresného súdu v zákonom stanovenej lehote odvolaním napadla aj navrhovateľka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne, a to čo do výroku VI. a to do výšky súdom stanoveného príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom, čo do výroku VII. ktorým bol určený príspevok na výživu nevydatej matky, čo do výroku VIII., ktorým v ostatnej časti súd návrh navrhovateľky zamietol a tiež čo do výroku V. v časti splatnosti zameškaného vyčísleného výživného na maloleté dieťa. Žiadala, aby v napadnutých častiach odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil, a to tak, aby ňou uplatneným nárokom v týchto častiach v plnom rozsahu vyhovel, prípadne aby v napadnutých častiach rozsudok súdu prvostupňového súdu zrušil a vrátil tomuto na ďalšie konanie. V časti napadnutej splatnosti zameškaného výživného poukázala na to, že odporca od počiatku popieral, že je otcom mal. M., vyživovaciu povinnosť k tejto od jej narodenia si neplnil a umožnenie mu vyčísleného zameškaného výživné splácať, je v zjavnom rozpore so záujmami maloletého dieťaťa. Poukázala na to, že týmto spôsobom by otec zameškané výživné splácal po dobu dvoch rokov. V skutočnosti, že u odporcu priebežne došlo k zníženiu jeho príjmu cca o 200 eur videla jeho úmysel vyhnúť sa riadne plneniu si vyživovacej povinnosti v zodpovedajúcej výške. Podľa jej názoru súladné so záujmom dieťaťa bude, ak bude tento zaviazaný zameškané výživné uhradiť v lehote do 30 dní od právoplatnosti rozsudku. Ďalej namietala výšku príspevku na úhradu nákladov spojených s jej tehotenstvom, ktorú za opodstatnenú súd uznal len vo výške 165 eur, čo je podľa nej neadekvátne, nemožno ju započítavať s pôrodným, tak ako nemožno započítavať výbavičku pre dieťa s výživným. ňou požadovaná suma zodpovedá podľa jej názoru všeobecným nákladom a nie prepočtom, z ktorých vychádzal v odôvodnení rozhodnutia súd. Považovala za nesprávne, že súd nezaviazal odporcu k nákladom na zabezpečenie výbavičky dieťaťa tvrdiac, že je to obsiahnuté vo výživnom. Rovnako nesúhlasila s postupom súdu pokiaľ jej priznal príspevok na jej výživu ako nevydatej matky len s účinnosťou odo dňa podania návrhu, nie v rozsahu 24 mesiacov ako jej podľa zákona prináleží, pričom suma 15 eur, ktorú považoval súd za adekvátnu, nezodpovedá možnostiam a schopnostiam odporcu. Poukázala na to, že pokiaľ by nezostala tehotná, dokončila by vysokoškolské štúdium, nemusela by pracovať brigádnicky a jej príjem by bol ďaleko vyšší. Jej nároky uplatnené v požadovanej výške považovala za primerané, zodpovedajúce možnostiam a schopnostiam otca.

Navrhovateľka v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu odporcu 1/ uviedla, že toto považuje za nedôvodné s poukazom na jeho príjem a príjem jeho manželky, súčet ktorých keby matematicky zrákala a vydělila počtom osôb v domácnosti, na jedného člena by pripadla čiastka vyššia ako v prípade súčtu jej príjmu a určeného výživného na maloleté dieťa v prepočte na jednu osobu. Poukázala na právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni jeho rodičov, v súvislosti s čím aj vzhľadom na možnosti otca podľa jej názoru je v jeho schopnostiach, prispievať súdom určeným výživným na dieťa vo výške 110 eur mesačne. Náklady na zabezpečenie odôvodnených potrieb dieťaťa tak ako boli v konaní zistené, nie sú podľa jej názoru žiadnym nadštandardom, ale zohľadňujú len náklady spojené so zabezpečením liekov, ošatenia, hygieny a sú súladné s primeranými potrebami dieťaťa. Súčasne žiadala priznať náhradu trov odvolacieho konania.

Kolízny opatrovník nevyužil zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu otca, teda odporcu 1/.

Odporca 1/ nevyužil svoju zákonnú možnosť písomne sa vyjadriť k podanému odvolaniu navrhovateľky.

Krajský súd v Trenčíne preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 214 ods. 2 O.s.p. a za použitia § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p., vo vzťahu k vyživovacej povinnosti v prospech k maloletého dieťaťa za použitia § 212 ods. 1 vo vzťahu k odvolaniu týkajúcem sa ďalších nárokov a dospel k záveru, odvolanie odporcu 1/ je dôvodné, odvolanie navrhovateľky je dôvodné čiastočne na základe čoho rozsudok okresného súdu v napadnutých častiach vo výroku IV. a vo výroku VII. za použitia § 220 O.s.p. zmenil (pretože neboli splnené podmienky na jeho potvrdenie (§219) ani na jeho zrušenie (§ 221 ods. 1)), v napadnutých častiach vo výrokoch VI. a VIII. za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil a vo výroku V. za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. zrušil a čo do tejto časti vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Rozsudok okresného súdu v ostatných častiach z hľadiska jeho vecnej správnosti nepreskúmaval, pretože vo vzťahu k nim rozhodnutie prvostupňového súdu napadnuté nebolo, teda v tých častiach nenastal suspenzívny účinok odvolania (§ 206 ods. 1, 3 O.s.p.).

S konaním o určenie otcovstva, je zo zákona spojené aj konanie o úprave rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu. Odvolacie námietky odporcu 1/ ako otca maloletého dieťaťa smerovali proti rozsudku okresného súdu, ktorým vo výroku IV. určil vyživovaciu povinnosť odporcu 1/ v prospech maloletej Karolíny v sume 110 eur mesačne s účinnosťou od narodenia dieťaťa dôvodiac, že nie je v jeho schopnostiach s poukazom na osobné, majetkové a zárobné pomery, vyživovaciu povinnosť si v tejto výške plniť.

V zmysle čl. 41 Ústavy SR, je vymedzený rámec ústavnej starostlivosti ochrany manželstva, rodiny a rodičovstva, kde okrem iného, je Ústavou zaručené právo detí, na rodičovskú výchovu a starostlivosť a zároveň právo rodičov, na starostlivosť o deti a ich výchovu. Zákon o rodine, je jeden z rozhodujúcich zákonov, ktorým sa čl. 41 vykonáva. Výživné je v zmysle Zákona o rodine, právnym nárokom dieťaťa. Právo dieťaťa na výživné, je ovplyvňované právnymi skutočnosťami, ktoré vedú k vzniku, k zmene a zániku práva, na výživné. Do celého tohto procesu, vstupujú za určitých okolností, nielen povinné a oprávnené osoby, ale aj štátne orgány a to predovšetkým súdy, ktorých jednou zo základných úloh je dbať o zabezpečenie práv a právom chránených záujmov detí.

Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom, je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia, prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa sa má právo podieľať na životnej úrovni rodičov (§ 62 ods. 1, 2 Zákona o rodine). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa stará. Výživné má prednosť, pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča, súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (§ 62 ods. 4, 5 Zákona o rodine). Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný, vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Vyššie uvedené zákonné kritéria pre určenie výšky vyživovacej povinnosti zo strany povinného rodiča, sa posudzujú vždy vo vzájomnej súvislosti s odôvodnenými potrebami na strane oprávneného dieťaťa. Odôvodnenosť totiž vyjadruje požiadavku, aby plnením vyživovacej povinnosti, boli uspokojené všetky náklady vo vzťahu k dieťaťu, ktoré možno očakávať. Miera potrieb dieťaťa je rôzna, závisí od veku, duševnej a fyzickej vyspelosti, schopností, zdravotného stavu, záujmov, nadania, talentu, vzdelania, odbornej prípravy na budúce povolanie. Právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodiča je nesporné, napriek tomu vychádzajúc z kritéria odôvodnenosti potrieb, je opodstatnený záver, že aj odôvodnené potreby, majú určitú hornú hranicu súvisiacu so spotrebným charakterom.

V preskúmvanej veci z obsahu spisového materiálu a súdom prvého stupňa dôsledne zisteného skutkového stavu vyplýva, že navrhovateľka spolu s maloletou bývajú v jednej miestnosti rodinného domu rodičov navrhovateľky, ktorý majú v prenájme. Dom sa nachádza na samote, dopravu si zabezpečuje rodina individuálne, vlastným dopravným prostriedkom. Náklady s bývaním sú mesačne za elektriku v sume 83 eur a v sume 900 eur ročne na kúpu dreva. V spoločnej domácnosti s nimi žije matkin dospelý brat Y. B. a sestra R. P. s mal. R., nar. XX.XX.XXXX. Matkin brat sa v domácnosti nezdržiava, nakoľko pracuje na Morave. Z uvedeného vyplýva, že výdavky na bývanie predstavujú sumu 178 eur

mesačne, ktorú je potrebné rozpočítať medzi osoby žijúce v tomto dome, v dôsledku čoho výdavky na bývanie pre navrhovateľku a maloletú činia sumu 50 eur. Naturálnou formou v tejto výške navrhovateľka na nájom prispieva. Ostatné pravidelné výdavky navrhovateľky po narodení maloletej M. navrhovateľka špecifikovala ako náklady na pevnú linku vo výške 35 eur mesačne a náklady na mobilný telefón vo výške 12 eur mesačne. K výdavkom na svoju stravu sa vyjadrila v tom zmysle, že túto zabezpečujú jej rodičia, a preto výšku nevedela určiť. Navrhovateľka v rámci svojich výdavkov uviedla náklady na zaobstaranie motorového vozidla vo výške 550 eur, na jeho povinné zmluvné poistenie vo výške 60 eur ročne a náklady pre získanie vodičského oprávnenia vo výške 396 eur, ktoré súdu listinnými dôkazmi aj preukázala.

Čo sa týka výdavkov na mal. M., v roku 2011 po jej narodení k jej najväčším pravidelným výdavkom podľa vyjadrenia matky, patrili výdavky na nákup plienok približne 60 eur mesačne, umelého mlieka 70 eur mesačne, oblečenia vo výške 40 eur mesačne a cestovného vo výške 30 eur mesačne - matka uplatnila nákup benzínu z dôvodu potreby kontrol u lekárov, nakoľko obec, v ktorej býva je vzdialená 20 km od Ilavy, pričom posledná zástavka autobusu je 8 km od miesta, kde s maloletou býva. Maloletá je v dispenzárii nefrológa a kardiológa. Má jednostranné vrodené vyklíbenie bedier. Uvedená diagnóza zvyšuje náklady matky iba čo sa týka dochádzania na pravidelné kontroly ku pediatrickému ortopédovi do Žiliny, kde lekárske prehliadky boli vo veku 4-10 mesiacov každé 2 týždne, potom každý mesiac a neskôr každé 2 mesiace. Dopravu jej pomohla zabezpečiť jej sestra, nakoľko spoj verejnej hromadnej dopravy bol zrušený. Žiadne iné lieky a iné pomôcky okrem remeňov, kvôli bedrovým kĺbom neboli kvôli uvedenej diagnóze potrebné. Na očkovanie maloletej boli vynaložené finančné prostriedky vo výške 2 x 65 eur. V súčasnosti náklady na mal. M. podľa matky vznikajú na stravu vo výške 40 eur (matka že maloletá v priemere spotrebuje 1 detskú výživu po 0,50 eur denne + 1-2 jogurty za 1 eur + maloletej dáva ja polievky, ktoré konzumuje aj ona). Maloletá aj naďalej nosí plienky, na ktoré v súčasnosti matka vynaloží 30 eur mesačne. V rámci nákladov na oblečenie a obuv matka uviedla, že zimné oblečenie pre mal. M. ju stálo 50 eur a je nútená jej kupovať kvalitnú obuv, ktorá stojí 20-25 eur, pričom každé 3 mesiace sa kupujú nové papučky z dôvodu jej zdravotných problémov, pre ktoré navštevujú pravidelne ortopéda. Čo sa týka ostatných potrieb dieťa (kúpa hračiek a knižiek) matka vynaloží v priemere 10 eur mesačne. Vzhľadom na bydlisko matky, je matka nútená vynakladať zvýšené výdavky na cestovné - s maloletou navštevujú nefrológa v Ilave každé 3 mesiace, kde jedna cesta ich stojí cca 15 eur. Ak sa k tomu pridajú ešte bežné prehliadky u pediatra, matka mesačne vynaloží na cestovné k lekárom finančné prostriedky vo výške cca 10 eur .

Matka maloletej M. je od narodenia maloletej na rodičovskej dovolenke, pričom jej jediným príjmom je od 01.07.2011 rodičovský príspevok vo výške 190,10 eur mesačne za rok 2011, vo výške 194,70 eur mesačne za rok 2012 a vo výške 199,60 eur mesačne za rok 2013. Okrem toho matka poberá prídavky na maloletú M. vo výške 22,01 eur mesačne za rok 2011, vo výške 22,54 eur mesačne za rok 2012 a vo výške 23,10 eur mesačne za rok 2013. Navrhovateľke bol vyplatený aj príspevok pri narodení dieťaťa v sume 151,37 eur a príplatok k tomuto príspevku vo výške 678,49 eur t.j. spolu vo výške 829,86 eur.

Otec maloletej M. žije v spoločnej domácnosti spolu so svojou manželkou F. Z. a 2 ich spoločnými deťmi - dcérami M. Z., nar. XX.XX.XXXX a F. Z., nar. XX.XX.XXXX. Bývajú v dvojizbovom byte, ktorý je v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov. Odporca mesačne v súvislosti s bývaním vynaloží náklady na splátku hypotekárneho úveru vo výške 300 eur mesačne, splátku pôžičky na rekonštrukciu bytu a kúpu nábytku vo výške 158 eur, platby za elektrinu v priemere 135 eur a zálohové platby za užívanie bytu vo výške 25,83 eur. Vlastní aj rodinný dom s pozemkom v k.ú. Z., ktorý získal na základe darovacej zmluvy z roku 2010, kde však bývať nemôže nakoľko v tomto dome žije I. Z., ktorý tu má zriadené právo doživotného bezplatného bývania. S touto nehnuteľnosťou žiadne výdavky nemá, nakoľko tieto si platí I. Z.. Otec maloletej je zamestnaný v spoločnosti N. Matador E., s.r.o., kde za rok XXXX dosiahol priemerný mesačný príjem vo výške 843 eur, za rok 2012 942 eur (mzda + nemocenské dávky) a za rok 2013 vo výške 850 eur.

Manželka odporcu F. Z. bola od apríla 2011 na rodičovskej dovolenke, pričom za rok 2011 poberala rodičovský príspevok 256 eur mesačne, za rok 2012 - 194,70 Eur mesačne a za rok 2013 - 199,60 eur mesačne, a to do 30.09.2013. Od 25.09.2013 bola vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie, poberala dávku v nezamestnanosti za obdobie od 01.10.2013 do 20.10.2013 vo výške 131,10 Eur. Od 21.10.2013 je zamestnaná v spoločnosti U. spol. s r.o., kde jej mesačná mzda za mesiac október 2013 bola 145,26 Eur netto, za november 2013 vo výške max. 450 eur brutto. Prídavky na deti, poberá

manželka odporcu vo výške 44,02 eur mesačne za rok 2011, vo výške 45,08 eur mesačne za rok 2012 a vo výške 46,20 eur mesačne za rok 2013.

Platia poplatky za odvoz komunálneho odpadu vo výške 58,40 eur ročne za 4 osoby, náklady na telefón vo výške cca 50 eur mesačne a poistné pre všetkých členov rodiny vo výške 53 eur mesačne. Ďalej majú mesačné výdavky na stravu a hygienické potreby, výdavky otca na cestovné do práce sú vo výške 26 eur mesačne, výdavky jeho manželky na cestovné do práce sú 26 eur mesačne.

Maloletá M. Z., nar. XX.XX.XXXX začala od 01.09.2013 navštevovať 1. ročník Základnej školy v Z., pričom rodičia platia mesačne náklady na stravovanie v školskej jedálni a poplatky za školskú družinu vo výške 30,58 eur. Do tohto obdobia matka mal. M. uviedla, že jej ostatné výdavky na dieťa (mimo stravovania a hygienických potrieb) boli cca 20 eur mesačne. Maloletá F. Z., nar. XX.XX.XXXX navštevuje materskú škôlku, pričom mesačný príspevok na dochádzku dieťaťa do MŠ je vo výške 5 eur a príspevok na stravu dieťaťa je 1,05 eur denne, čo predstavuje cca 20 eur mesačne. Maloletá F. je alergická na mlieko; z tohto dôvodu musela byť kŕmená umelým mliekom zn. V., rovnako ako mal. M., pričom výšku výdavkov matka uviedla sumou 30 eur mesačne. Nakoľko mal. F. je približne v rovnakom veku ako mal. M., dá sa predpokladať, že na plienky maloletej boli vynaložené prostriedky v približne rovnakej výške ako u mal. M..

Odvolací súd preskúmaním zisteného skutkového stavu z hľadiska zákonných kritérií určujúcich stanovenie výšky výživného povinného rodiča dospel k záveru, že suma výživného 90 eur mesačne zodpovedá tak odôvodneným potrebám maloletého dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek, ako aj osobným, majetkovým a zárobkovým pomerom oboch rodičov, pričom je v tejto výške súladné aj s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni povinného rodiča. Po vyhodnotení matkou uvádzaných nákladov nevyhnutných na zabezpečenie odôvodnených potrieb maloletého dieťaťa dospel k záveru, že za akceptovateľné a primerané je potrebné tieto považovať vo výške 25 eur mesačne ako polovica nákladov matky, ktoré platí u rodičov za bývanie, náklady na oblečenie vo výške 20 eur mesačne s prihliadnutím na skutočnosť, že je nútená dieťaťu kupovať kvalitnú obuv, pričom každé tri mesiace musí kupovať nové papučky z dôvodu zdravotných problémov dieťaťa, pre ktoré navštevuje pravidelne ortopéda, ďalej 50 eur mesačne na stravu, pričom zohľadnil skutočnosť, že v prvom roku veku dieťaťa tieto náklady boli vyššie s poukazom na to, že dieťaťu zakupovala matka umelé mlieko, v súčasnosti s prechodom na bežnú stravu sú tieto náklady nižšie a v priemere ich možno vyhodnotiť sumou 50 eur mesačne, ďalej v sume 30 eur mesačne na zakupovanie plienok, pričom táto položka v prvom roku dieťaťa mohla byť vyššia, avšak s pribúdajúcim vekom táto položka odpadne celkom a tieto prostriedky bude možné tak použiť na zabezpečenie ďalších odôvodnených potrieb dieťaťa, tiež náklady na ostatné potreby dieťaťa ako hračky a knižky v rozsahu 10 eur mesačne, zvýšené náklady na cestovanie vo výške 15 eur mesačne v súvislosti s dochádzaním matky na pravidelné lekárske kontroly dieťaťa k odborným lekárom, v sumu 7 eur na poistnom, ktorá predstavuje alikvotnú časť z nákladov na poistenie, ktorú platí matka dieťaťa, pretože ako vyplýva z obsahu poistnej zmluvy a ako to správne uzatvoril aj okresný súd, táto je kombinovaná tiež s poistením matky. Celkovo tak akceptovateľné a primerané náklady predstavujú sumu 157 eur a pri zohľadnení prídavku na dieťa vyplácaného matke vo výške 22,50 eur mesačne, čo je štátom určená sociálna dávka určená na zabezpečenie starostlivosti o maloleté dieťa, predstavujú náklady, na ktorých sú povinní participovať v zodpovedajúcej miere obaja rodičia, ako osoby povinné z vyživovacej povinnosti sumu 135 eur, na ktorej podľa názoru odvolacieho súdu je odôvodnené, aby sa podieľal odporca 1/ ako otec maloletého dieťaťa, v rozsahu 2/3-tín, čo je 90 eur mesačne, a vo zvyšku matka maloletého dieťa, pričom prihliadol na skutočnosť, že osobná starostlivosť matky čiastočne vyživovaciu povinnosť vyvažuje, avšak ako správne uviedol aj okresný súd, nezabavuje ju povinnosti podieľať sa na zabezpečení potrieb dieťaťa aj vo finančnom vyjadrení, pretože nekompenzuje vyživovaciu povinnosť rodiča v plnej výške. Pri stanovení rozsahu vyživovacej povinnosti odporcu 1/ nebolo možné zo strany odvolacieho súdu neprihliadnuť na skutočnosť, že na rozdiel od navrhovateľky, ktorá má len túto jednu vyživovaciu povinnosť, má odporca 1/ celkovo 5 vyživovacích povinností, a to k mal. Karolíne, k samotnej navrhovateľke, k dvom maloletým deťom pochádzajúcim z manželstva a v konečnom dôsledku aj k jeho manželke, ktorá v rozhodnom období bola čiastočne na materskej dovolenke a poberala len materský príspevok, následne bola krátkodobo nezamestnaná a v súčasnosti pracuje s príjmom, ktorý je len o málo vyšší ako minimálna mzda, pričom je potrebné zohľadniť náklady na cestovné, ktoré manželka odporcu 1/ v súvislosti s dochádzkou do zamestnania má. Rovnako vzal do úvahy aj priemerný mesačný zárobok odporcu 1/ v rozhodnom období, pričom nedôvodne navrhovateľka v odvolaní poukazuje na to, že podľa jej názoru jeho kolísanie je zapríčinené

úmyslom otca dosiahnuť zníženie vyživovacej povinnosti. Rozdielnosť v jeho zárobku je spôsobený počtom hodín odpracovaných odporcom 1/ v nadčase s cieľom nepochybne, pokiaľ mu to zamestnávateľ umožní a jeho zdravotný stav mu to dovoľuje, zvýšiť aspoň v niektorých obdobiach svoj príjem na zabezpečenie potrieb rodiny a plnenia si vyživovacích povinností. K poklesu o 200 eur mesačne v zárobku otca tak, ako to uvádza navrhovateľka v odvolaní, ani v jednej časti rozhodného obdobia neprišlo. Pokiaľ ide o náklady odporcu 1/ v súvislosti so splátkou hypotekárneho úveru je pravdou, že otec pri preberaní tohto záväzku si mal byť vedomý svojich zákonných vyživovacích povinností, avšak na druhej strane je potrebné poukázať na to, že týmto hypotekárnym úverom riešil existenčnú otázku bývania rodiny. Odvolací súd zohľadnil aj vyčíslenie nákladov vo výške 165 eur na strane navrhovateľky, zohľadnil tiež jej príjem, ktorý tvorí rodičovský príspevok v priemere 217 eur mesačne. Vychádzajúc z týchto skutočností podľa názoru odvolacieho súdu, určená výška výživného 90 eur mesačne zohľadňuje nielen potreby mal. dieťaťa s prihliadnutím na jeho vek, ale aj osobné, majetkové a zárobkové pomery oboch rodičov a preto čo do tejto časti za použitia § 220 O.s.p. rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku IV. zmenil tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku. Správne okresný súd uviedol, že čo sa týka nákladov na tzv. detskú výbavičku uplatňovaných navrhovateľkou, ide o náklady, ktoré je potrebné posudzovať v rámci rozhodovania o výživnom pre dieťa, a teda nejde o náklady matky, ale o náklady dieťaťa. Takýto samostatný nárok na príspevok by bolo možné uplatniť iba vtedy, ak by sa dieťa nenarodilo živé, a teda by k nemu vyživovacia povinnosť nevznikla, o ktorý prípad v preskúmvanej veci nejde. Špecifikovaním nákladov na výbavičku, bola hodnota základných vecí pre novonarodené dieťa súdom ustálená na sumu 794 eur, pričom štátom poskytovaný príspevok účelovo viazaný na tento prípad, bol navrhovateľke vyplatený vo výške 829,86 eur, pričom v konaní nebol preukázaný vznik týchto nákladov nad rozsah vyplateného príspevku pri narodení dieťaťa a príplatku k nemu, z ktorého dôvodu súd prvého stupňa uviedol správne, že tieto náklady pri určení mesačného výživného nie je možné zohľadniť. Rovnako správne poukázal na to, že príspevok pri narodení dieťaťa a príplatok k nemu, sú účelovo viazané štátne sociálne dávky, ktoré nemôžu byť spotrebované pre potreby matky, z čoho je zrejmé, že pokryli výdavky na zabezpečenie základnej detskej výbavičky novonarodeného dieťaťa. V tomto smere odvolací súd vyhodnotil námietku navrhovateľky uplatnenú v odvolaní, ako nedôvodnú.

S výrokom IV. napadnutého rozsudku priamo súvisí aj rozhodnutie súdu, ktorý vo výroku V. vyčísľil zameškané výživné a povolil ho odporcovi 1/ splácať v mesačných splátkach po 90 eur spolu s bežným výživným. Keďže odvolací súd zmenil rozhodnutie súdu prvého stupňa čo do výšky bežného výživného, v čase rozhodovania odvolacieho súdu nebol zistený skutkový stav, na základe ktorého by bolo možné jednoznačne ustáliť, aká je výška zameškaného výživného, keďže ako vyplýva z obsahu spisového materiálu, odporca 1/ výživné pravidelne neplatil, preto čo do tejto časti odvolací súd zrušil rozsudok súdu prvého stupňa za použitia § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a čo do tejto časti vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

O ďalšom nároku navrhovateľky uplatnenom z titulu príspevku na úhradu nákladov spojených s tehotenstvom, rozhodol súdu prvého stupňa vo výroku pod bodom VI. a zaviazal odporcu 1/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 165 eur. Preskúmaním odvolacích námietok navrhovateľky vo vzťahu k tomuto nároku, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa čo do tejto časti je vecne správne, a preto ho za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil, pričom sa v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom rozhodnutí, vzťahujúcimi sa k tejto časti nároku a za použitia § 219 ods. 2 O.s.p. na tieto poukazuje. Súd prvého stupňa správne poukázal na to, že je to matka, teda navrhovateľka, ktorá musí predložiť dôkazy o vynaložených nákladoch, pričom súd uzná len odôvodnené náklady a určí v akej časti je tieto náklady povinný znášať otec dieťaťa. Rozsah ich primeranosti je zákonodarcom viazaný na príspevok na výživu, a vychádzajúc zo súdnej praxe sa spravidla priznáva polovica v konaní preukázaných nákladov. Týmito zásadami sa súd prvého stupňa pri svojom rozhodovaní aj riadil, keď mal za preukázaný vznik nákladov spojených s tehotenstvom vo výške 330 eur, z ktorého ustáleného rozsahu nákladov zaviazal odporcu v 1/ rade na úhradu ich polovice vo výške 165 eur, pretože nie je žiaden relevantný dôvod žiadať, aby sa na úhrade týchto nákladov podieľal výlučne odporca 1/ a nie v zodpovedajúcej miere aj samotná navrhovateľka.

Posledným nárokom uplatneným navrhovateľkou a napadnutým odvolaním, bol nárok na príspevok na výživu nevydatej matky, o ktorom súd prvého stupňa rozhodoval výrokom pod bodom VI., a to tak, že zaviazal odporcu 1/ k povinnosti zaplatiť navrhovateľke sumu 450 eur, avšak v období len odo dňa podania návrhu, t. j. od 19.01.2012 do 18.07.2013, čo odôvodnil ustanovením § 77 ods. 1 Zákona o rodine s tým, že právo na výživné možno priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Súd prvého stupňa správne poukazuje na to, že zákonné vymedzenie rozsahu príspevku na výživu je dané kritériom primeranosti. Tento príspevok bude teda užší než v prípade vzájomnej vyživovacej povinnosti manželov, súčasne však širší ako pri vyživovacej povinnosti medzi ostatnými príbuznými. Rozhodujúcimi skutočnosťami sú vzniknuté náklady spojené s tehotenstvom a pôrodom a odôvodnená požiadavka spoluúčasti otca na ich znášanie a spravidla aj zhoršenie príjmovej situácie matky. Súd zisťuje konkrétne náklady a potreby matky a zákonné hľadiská pre určenie rozsahu vyživovacej povinnosti (schopnosti, možnosti, majetkové pomery povinného, potencialitu príjmov, súlad s dobrými mravmi). Skúmajú sa príjmové a majetkové pomery matky. Súčasne je potrebné prihliadnúť aj na to, či bol otec dieťaťa zaviazaný k prípadnému jednorazovému plneniu z titulu nákladov spojených s tehotenstvom a pôrodom matky. V preskúmvanej veci vychádzajúc z týchto kritérií, z v konaní zistených oprávnených mesačných nákladov navrhovateľky vo výške 165 eur, zo skutočnosti, že jej príjmom odo dňa pôrodu bol rodičovský príspevok v priemere 217 eur mesačne, s prihliadnutím na skutočnosť, že pred tehotenstvom táto pracovala ako čašníčka na základe dohody o pracovnej činnosti s príjmom cca 200 - 250 eur mesačne, z ktorého zisteného skutkového stavu vyplýva pokles príjmu navrhovateľky o cca 50 eur mesačne z titulu nástupu na rodičovskú dovolenku, na strane druhej s prihliadnutím k príjmu odporcu 1/ ako povinnej osoby a počtu jeho vyživovacích povinností, ako aj skutočnosť, že odporca 1/ bol zaviazaný jednorazovo zaplatiť sumu 165 eur ako podiel na nákladoch spojených s tehotenstvom, bola aj podľa názoru odvolacieho súdu adekvátne stanovená výška príspevku na výživu navrhovateľky, ako nevydatej matky v sume 25 eur mesačne, teda vo výške určenej súdom prvého stupňa. Dôvod, pre ktorý však bolo potrebné čo do tejto časti, napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa za použitia § 220 O.s.p. zmeniť, spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci v tom smere, že príspevok na výživu navrhovateľky je možné priznať tejto len odo dňa podania návrhu, t. j. od 19.01.2012 do 18.07.2013. Vzhľadom na konštrukciu tejto dávky vyživovacej povinnosti, ide o výnimku pri ktorej sa neuplatňuje zákaz určenia výživného pre plnoletého za čas pred začatím konania, keďže by tým bola vylúčená možnosť priznať príspevok, napr. aj za obdobie najskôr od začiatku tehotenstva do podania návrhu a navrhovateľka by ho takto mohla požadovať len za zvyšný čas od podania návrhu, do dvoch rokov od pôrodu. Vychádzajúc z uvedeného, považoval odvolací súd námietku navrhovateľky v tomto smere, uplatnenú v odvolaní za dôvodnú a zaviazal odporcu 1/ k zaplateniu príspevku na výživu navrhovateľke za obdobie odo dňa pôrodu maloletého dieťaťa, t. j. od 18.07.2011 do 18.07.2013, teda po dobu dvoch rokov od narodenia dieťaťa čo pri mesačnom príspevku 25 eur vyčíslil úhrne na sumu 600 eur, na zaplatenie ktorej sumy odporcu 1/ zaviazal s tým, že lehotu splatnosti s poukazom na ďalšie nároky vo vzťahu ku ktorým bol k plneniu napadnutým rozhodnutím zaviazaný, za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. stanovil do 60 dní od právoplatnosti rozsudku, čím za použ. ust. § 220 O.s.p. čo do tejto časti napadnutý rozsudok zmenil.

Vychádzajúc z vyššie uvedených skutočností považoval potom odvolací súd za vecne správne aj rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorý vo výroku pod bodom VIII. v ostatnej časti navrhovateľkou uplatnené nároky presahujúce priznané plnenie zamietol ako nedôvodné, preto čo do tejto časti za použitia § 219 ods. 1 O.s.p. rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

Vzhľadom k tomu, že pri rozhodovaní o náhrade trov konania, súd prvého stupňa využil postup umožňujúci mu zákonné ustanovenie § 151 ods. 3 O.s.p., o trovách nielen prvostupňového ale aj odvolacieho konania, rozhodne súd prvého stupňa (§ 224 ods. 4 O.s.p.).

Úlohou súdu po vrátení veci s poukazom na zrušenie napadnutého rozhodnutia vo výroku V. odvolacím súdom, týkajúceho sa vyčíslenia a splatnosti zameškaného výživného bude doplniť dokazovanie za účelom zistenia v akej skutočnej výške odporcu 1/, teda otec maloletého dieťaťa, si od doby narodenia dieťaťa do doby rozhodnutia odvolacieho súdu, túto zákonnú vyživovaciu povinnosť plnil, následne bude potrebné čo do tejto časti opätovne rozhodnúť, pričom pokiaľ ide o splatnosť zameškaného výživného, bude povinný sa vysporiadať aj s odvolacími námietkami navrhovateľky v tomto smere.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.